

A Betyárbújó kaptárköve

sarkánál áll az 1800-as években készült barokk **Nepomuki Szent János szobor**, amely szintén műemléki védelem alatt áll. A falu északi határában az Egerszólátra vezető országút Laskó-patakot átívelő, egynyílású, szegmentíves **kőhídja** 1838-ban épült, s szintén műemlék.

A településtől északra található a Laskó-patakon felduzzasztott **Egerszalóki-tó (Laskó-völgyi víztározó)**, mely az egi Bükkalja legnagyobb felszíni vize. Növény- és állatvilága jelentős természetvédelmi értéket képvisel, melynek megőrzése rendkívül fontos. A halban bővelkedő tó kedvelt horgászhely.

A település fő vonzereje a község déli részén a föld mélyéből feltörő **hévizforrás**. A 410 m mélyről feltörő víz 65–68 °C-os,

A Kőbojtár sziklakúpja

bániaház építését Bukovinszky József egi kőműves mester kezdte meg 1831-ben, a korábbi 1741-ben épült plébánia épületének felhasználásával. Az egykori **káptalani fogadó az ún. „Kocsma-ház”** a község fő útvonalainak találkozásánál, a patak hídja mellett épült a XVIII. század végén. Az egykori fogadó épülete ma műemléki oltalom alatt álló lakóépület.

A Rákóczi és Széchenyi utcák

mely nemzetközi jelentőségű gyógyvízzel rendelkező településsé tette Egerszalókot. A hegyoldalon lefolyó víz **mész-tufa dombot** hozott létre. Ennek köszönhetően a települést a „magyar Pamukkale”-ként emlegetik, a világhírű török fürdőre utalva. 2007 óta fogadja vendégeit az Európában páratlan természeti környezetben épült **Gyógy- és Wellnessfürdő**.

Bukkaljai Kő-út Információs Pont Eger, Fellner-tömbbelső

bukkalja.info.hu

Polgármesteri Hivatal Egerszalók, Sáfrány út 7.
Tel./fax: 36/474-366 • www.egerszalok.hu

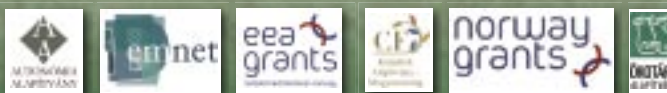

Tájékoztató térképvázlat

Fotók: **Holló Sándor, Klein Dávid**

Készítette a Kaptárkö Tervezetvédelmi és Kulturális Egyesület a Norvég Civil Támogatási Alap finanszírozásával.

www.kaptarko.hu

Egerszalók

Szalók barokk harangtornya

Egerszalók Egertől 6 km-re nyugatra a Mátra és a Bükk-hegység között a Laskó-patak völgyében fekszik. A település már a honfoglalás óta lakott, a Szalók nemzetség ősi birtoka volt. Első okleveles említése 1248-ban történik, „terra-Zolouk” névalakban. A XVI. század elején Egerszalók legnagyobb része az egri káptalan birtokába került. Eger 1552. évi ostroma idején a törökök elpusztították, de rövidesen újra benépesült. 1586-ban a török a káptalan jobbágyaitól, a Belényi és Szalóky köznemes családok jobbágyaitól is súlyos fejadót, illetve bordézmát szedett, ennek folytán a falu egyre inkább elnéptelenedett. 1687-ben, Eger visszavétele után, a szalóki jobbágyok a szabad királyi városi rangra emelt Eger városába költöztek, hogy ott az adóterhektől mentesüljenek, de az uralkodó parancsára a várkatonák az ott összegyűlő jobbágyokat kiűzték és visszavitték földesuraik birtokára. A falu így 1694 körül visszakapta a lakóinak egy részét, de csak egy évtizedre, mert a kuruc időkben újra elnéptelenedett. A káptalan 1731. június 4-én kiadott telepítési szerződésével 35 sváb és német jobbágy családot telepített Szalókra. A XVIII. század közepétől magyar jobbágyok tömegesen költöztek ide, a falu népe előbb kétnyelvű, később magyarrá lett.

Elhagyott barlanglakások a falu határában

Mésztufa domb a szalóki hőforrásnál

A település melletti **Maklyán várat** (másképpen: Maklány) feltehetően a Debrői Maklyán család építette a XIII. század második felében. 1435-ben már csak mint rom szerepel az iratokban, 1509-ben pedig már csak a vár helye. A vár közelében lévő kőbányából hordatta saját építkezéseihez az építőkövet az egri káptalan. A 214 méter magas, kerek „kőpiramison” nyugvó egykori vár helyétől délre emelkedő **Menyecske-hegyen**, 2 sziklavonulaton 4 darab kaptárköfülke ismert. A bükkaljai kőértékek szép példái a Maklyán vár közelében található tufába vájt **juhhodály** illetve a **Kőasszony (Leánykő)** nevű riolittufa sziklakúp, amibe bújószerű helyiséget faragtak. Ettől délre van egy fülke nélküli magányos kúp is, amit a helyi lakosok **Kőbojtárnak** neveznek. A település déli részén a demjéni út melletti pincesor felett, az útról is jól láthatóan, az Öreg-hegyen emelkedő tufatömbbe szintén egy bújó (**Betyárbújó**)

Nepomuki Szent János szobra

I. világháborús emlékmű

Az Egerszalóki-tó kedvelt horgászhely

van vájva, amely bejárata felett egy kaptárfülke árválkodik. A falu több részén a domboldalakon riolittufába vágott **barlanglakások** vannak. A barlangházakat a XIX. század elején nagyrészt szegények lakták. Ezek az 1980-as évek végére lakatlanná váltak, helyenként kamráknak, borospincéknek még ma is használják. A Sáfrány utca összefüggő barlangházai szépen illeszkednek a Hőforráshoz vezető turistaút attraktív képződményeibe.

Egerszalók az egri történelmi borvidék része. Már a honfoglalás utáni időszakban kezdték a szőlőtelepítéseket. Azóta számos pincét, **pinceházat** vájtak a falut körülölelő dombokba, amelyek legtöbb helyen az udvar végén „a part alatt” vannak.

A falu Szűz Máriaéről elnevezett középkori temploma a török időkben elpusztult. A mai, műemléki védettségű **római katolikus templom** építését Giovanni Battista Carlone kezdte el 1738-ban (titulusa: Kármelhegyi Boldogasszony). A hagyomány szerint a mai templomtorony helyén évszázadokkal korábban egy Mária-kép előtt nyerte vissza látását egy vak lány. A templomot azóta zarándokok ezrei keresik fel a búcsújárások alkalmával. A búcsújárók sokasága miatt 1763-ban a korábbi templomot egy szélesebb hajóval kellett kibővíteni, de a következő évben a búcsújárók még így sem fértek el a templomban. Ezért a különálló torony aljában kis kápolnát építettek, hogy a Kármelhegyi Boldogasszony napján az egybegyűlt búcsújárók számára itt misézhesen a szabadban a pap. A „Csodatévő Mária” kegykép a templom főoltárán áll, Eszterházy püspök készítette 1786-ban. A torony és a templom 1740 környékéről való sérült szobrai közül ma néhány az egri múzeum kiállításában illetve raktárában van. A templomdomb lábánál található műemlék római katolikus plé-